

La llarga durada de l'atur deixa més de 100.000 persones en una situació de desprotecció total

El perfil d'una persona aturada a Catalunya el 2010 era el d'un home d'entre 16 i 30 anys i amb un nivell educatiu baix.

CCOO de Catalunya ha tornat a elaborar el seu Mapa de l'atur a Catalunya, aquest cop amb dades corresponents al 2010. Es tracta d'un estudi sobre la distribució, la incidència i la tendència de comportament de l'atur per comarques basat en les dades ofertes tant pel Servei d'Ocupació de Catalunya com per l'Enquesta de la població activa. A partir d'aquestes dades l'estudi estableix una taxa d'atur a Catalunya durant el 2010 del 18,1% (19,4% per als homes i 16,6% per a les dones), amb Tarragona com a província més afectada amb un 19,8%, mentre que Lleida, a l'altre extrem, ostentava una taxa del 14,5%, malgrat haver patit l'increment més alt (+15,8%) de les quatre províncies respecte al 2009. Girona presentava un 19,4% d'atur i Barcelona, un 18%.

Per comarques, la taxa absoluta d'atur més alta la té el Baix Penedès (14,6%) seguit de l'Anoia (13,9%), el Vallès Occidental (12,3%) i el Bages (12,2%).

Aquestes comarques han patit especialment la bombolla immobiliària, ja que havien sustentat bona part de la seva activitat en l'edificació residencial. A més, disposaven d'un sector industrial important que tampoc ha suportat la crisi. Les comarques amb una taxa absoluta d'atur més baixa són l'Alta Ribagorça (4,8%) i la Val d'Aran (5,2%).

Per primer cop, les dones presenten una taxa d'atur més baixa que la dels homes en el cas de tenir estudis superiors

Segons es desprèn de l'estudi, les persones aturades al quart trimestre de 2010 eren, majoritàriament, homes, amb edats compreses entre els 16 i els 30 anys i amb un nivell educatiu baix. La tendència de l'afectació més pronunciada per part de les dones, malgrat l'alt nivell de formació, ha canviat a finals del 2010. Així, per primer cop, les dones presenten una taxa d'atur més baixa que la dels homes en el cas de tenir estudis superiors. Tanmateix continuen sent elles les que pateixen més l'atur de llarga durada, fet que evidencia la dificultat del mercat de treball per absorbir aquesta part de la població. A diferència de l'any 2009, però, els homes també comencen a patir l'atur de llarga durada d'una manera significativa.

El Mapa de l'atur considera també les xifres del Ministeri de Treball referents a la protecció de les persones sense feina. En aquest sentit, l'informe constata com a Catalunya es redueix per primer cop el nombre de persones beneficiàries de prestacions contributives a causa de l'augment de l'atur de llarga durada i no pas perquè aquestes persones hagin trobat feina. A més, s'ha incrementat en un 32,1% el nombre de desocupats que no tenen cap cobertura econòmica i no perceben cap tipus de prestació d'atur. Més de 100.000 persones, com a mínim, es troben en aquesta situació de total desprotecció. ■

Les desigualtats de les dones, un clàssic del nostre mercat de treball

El 8 de març passat, Dia de la dona treballadora, es va presentar l'informe *Les dones en el mercat de treball a Catalunya. Situació i propostes sindicals*, que va elaborar la Secretaria de la Dona, amb la col·laboració de les secretaries d'Integració, de Socioeconomia i d'Immigració.

Aquest informe fa palesa la pervivència de les desigualtats de les dones en el mercat de treball.

Tant la taxa d'activitat i la taxa d'ocupació com les retribucions i els sectors on es concentra majoritàriament l'ocupació femenina mostren una situació de discriminació que culmina amb més presència de les dones com a beneficiàries de pensions no contributives i amb unes pensions de jubilació considerablement més baixes que les dels homes. Per això, el fet de ser dona és un factor determinant per al risc de caure en la pobresa.

A més, veiem com la diversitat de les dones, com ara l'edat, el lloc d'origen o alguna discapacitat, fan augmentar les desigualtats: a la discriminació derivada del simple fet de ser dones cal afegir, doncs, les derivades de la diversitat mateixa. També constatem que es manté una feminització constant de la cura i que la conciliació continua sent bàsicament femenina. Les propostes sindicals que es plantegen són avançar en la igualtat d'oportunitats, activar polítiques i mesures que ens portin a l'eliminació dels factors que dificulten l'accés de les dones al mercat de treball i actuar de manera efectiva per eradicar totes les formes de discriminació i violència envers les dones.

Podeu trobar l'informe complet a: http://www.ccoo.cat/pdf_documents/dones_mercat_treball.pdf ■

Rosa Bofill